บทความวิจัย

การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

BUDDHADHAMMA INTEGRATION FOR PROMOTING THE COMPETENCE OF AIR AND AVIATION ATHLETES OF THE CIVIL AVIATION AUTHORITY OF THAILAND

วสุชาติ มีบุญมี[1*], **สุรพล สุยะพรหม**[1], **เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง**[1]
Vasuchart Meeboonmee[1*], Surapon Suyaprom[1], Kiettisak Suklueang[1]
*Corresponding Author E-mail: 6701104240@mcu.ac.th
Received June 25, 2026; Revised July 29, 2026; Accepted August 17, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบิน 2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบิน และ 3. การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน การวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลจากนักกีฬาทางอากาศและการบิน จำนวน 385 คน ด้วยแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.941 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 18 คน ได้แก่ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย นักกีฬา ผู้เชี่ยวชาญด้านรัฐประศาสนศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนา วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และจัดสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เพื่อยืนยันผลการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า 1. สมรรถนะของนักกีฬาทางอากาศและการบินโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านแรงจูงใจ ด้านแนวคิดของตนเอง และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล 2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ บุคลากรที่มีความชำนาญ และหลักอิทธิบาท 4 ประกอบด้วย ฉันทะ การมีใจรัก วิริยะ การมีใจสู้ จิตตะ การใส่ใจ และวิมังสา การทำด้วยปัญญา และ 3. การบูรณาการหลักอิทธิบาท 4 ในการพัฒนานักกีฬาทาง

[1] คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
[1] Faculty of Social Sciences Mahachulalongkornrajavidyalaya University

อากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ช่วยส่งเสริมสมรรถนะของนักกีฬา โดยเน้นการสร้างใจรัก ความเพียร ความเอาใจใส่ และการใช้ปัญญาในการปฏิบัติ อันนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การบูรณาการ; หลักพุทธธรรม; สมรรถนะ; นักกีฬาทางอากาศและการบิน

Abstract

Objectives of this research article were:1. To examine the competencies of air sports athletes, 2. To investigate the factors affecting the competencies of air sports athletes, and 3. To propose the integration of Buddhist principles to enhance the competencies of air sports athletes under the Civil Aviation Authority of Thailand (CAAT), conducted by the mixed-methods research. The quantitative research, data were collected from 385 air sports athletes using a questionnaire with a reliability coefficient of 0.941. data were analyzed using descriptive statistics and stepwise multiple regression analysis. The qualitative research, data were collected by interviewing 18 key informants, including executives and personnel of the Civil Aviation Authority of Thailand, air sports athletes, experts in public administration, and Buddhist scholars. Data were analyzed by content descriptive interpretation and a focus group discussion with 10 experts was conducted to validate the findings.

The results revealed that: 1. The overall competency of air sports athletes was at a high level in all dimensions. The dimensions, ranked from the highest to the lowest mean scores, were skills, knowledge, motivation, self-concept, and personal characteristics. 2. The factors that significantly influenced athletes' competencies at the 0.01 level included systematic management, qualified personnel, and Iddhipāda 4, consisting of Chanda, aspiration or wholehearted commitment, Viriya, perseverance, Citta, focused attention, and Vimamsa, wise investigation. 3. The integration of Iddhipāda 4, the Four Bases of Success, into the development of air sports athletes under the Civil Aviation Authority of Thailand effectively enhanced athletes' competencies by fostering dedication, perseverance, attentiveness, and wisdom in practice, thereby contributing to the effective development of their capabilities and overall performance.

Keywords: Integration; Buddhadhamma; Competence; Air and Aviation Athletes

บทนำ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นศักยภาพการกีฬา มุ่งส่งเสริมการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ โดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี สร้างนิสัยรักกีฬา มีน้ำใจนักกีฬา และส่งเสริมความสามัคคีในสังคม เป้าหมายสำคัญคือให้คนไทยมีสุขภาพดี มีวินัย และเคารพกฎกติกามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เพื่อพัฒนาคนไทยให้มีคุณภาพและพร้อมต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 อย่างไรก็ตาม ยังพบปัญหาด้านการเข้าถึงโอกาสในการออกกำลังกาย โครงสร้างพื้นฐาน และกิจกรรมกีฬาที่ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ จึงเป็นความท้าทายสำคัญในการขับเคลื่อนแผนให้บรรลุผลอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางสำคัญ ได้แก่ 1. ส่งเสริมค่านิยมการออกกำลังกายให้เป็นวิถีชีวิตของคนทุกช่วงวัย 2. พัฒนาระบบค้นหาและพัฒนานักกีฬาให้ได้มาตรฐานสากล รวมถึงการต่อยอดอาชีพหลังเกษียณ 3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงได้ และ 4. พัฒนาบุคลากรด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีมาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการ (สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2565)

กีฬาทางอากาศและการบินจัดเป็นกีฬาแนวผจญภัยหรือกีฬา Extreme ที่ออกแบบมาเพื่อท้าทายความกล้าและความสามารถของผู้เล่น โดยกิจกรรมเหล่านี้ได้รับความนิยมในกลุ่มผู้ที่ชื่นชอบความตื่นเต้นและการผจญภัย ทั้งยังต้องอาศัยทักษะ ความชำนาญ และอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเพื่อความปลอดภัย ตัวอย่างกีฬาทางอากาศที่ได้รับความนิยม ได้แก่ 1) BASE Jumping การกระโดดจากที่สูง เช่น อาคาร หน้าผา หรือเสาสูง โดยใช้ร่มชูชีพ ซึ่งเป็นกีฬาที่มีความเสี่ยงสูงและต้องอาศัยประสบการณ์เฉพาะทาง 2) Cliff Jumping การกระโดดจากหน้าผาสูงลงสู่ทะเลหรือแม่น้ำด้านล่าง มีลักษณะใกล้เคียงกับ BASE Jumping และมีความอันตรายสูงเช่นกัน 3) Hang Gliding หรือการร่มร่อนด้วยอุปกรณ์รูปสามเหลี่ยมที่ช่วยให้ผู้เล่นสามารถลอยตัวในอากาศได้นาน และ 4) Paragliding ซึ่งเป็นการร่มร่อนเช่นเดียวกัน แต่ใช้อุปกรณ์ที่มีลักษณะและสีสันแตกต่างจาก Hang Gliding กีฬาประเภทนี้จึงไม่เพียงให้ความตื่นเต้นและความท้าทาย แต่ยังต้องคำนึงถึงมาตรฐานความปลอดภัยและการฝึกฝนอย่างเหมาะสมก่อนเข้าร่วมกิจกรรม (Exsporty, 2568)

ส่วนกีฬา Extreme ทางอากาศที่ได้รับความนิยมในประเทศไทยมากที่สุด ได้แก่ Hang Gliding และ Paragliding เนื่องจากทั้งสองชนิดถูกนำมาใช้ในการฝึกของกองทัพทหาร จึงทำให้คนไทยคุ้นเคยกับกีฬาประเภทนี้มากกว่ากีฬา Extreme ทางอากาศชนิดอื่น โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาวิชาทหารที่ใช้ฝึกทักษะการร่อนตัวทางอากาศ อย่างไรก็ตาม บุคคลทั่วไปก็สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ผ่านหน่วยงานหรือสถานฝึกที่มีความเชี่ยวชาญและได้มาตรฐาน ก่อนเล่นผู้เข้าร่วมจำเป็นต้องผ่านการฝึกใช้อุปกรณ์และเรียนรู้วิธีการร่อนอย่างถูกต้อง เพื่อป้องกัน

อันตรายที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการเล่นกีฬา ความแตกต่างสำคัญของทั้งสองประเภท คือ Hang Gliding ใช้เครื่องร่อนลักษณะสามเหลี่ยม ผู้เล่นนอนราบและสามารถควบคุมทิศทางได้ ขณะที่ Paragliding ใช้ร่มชูชีพในการร่อน ผู้เล่นอยู่ในลักษณะนั่งและเคลื่อนที่ตามแรงลมเป็นหลัก จึงควบคุมทิศทางได้น้อยกว่า กีฬาทั้งสองชนิดจึงเป็นกิจกรรมที่ให้ทั้งความท้าทาย ความตื่นเต้น และต้องอาศัยความรู้ด้านความปลอดภัยควบคู่กันไป (Exsporty, 2568) แต่ที่ผ่านมา การพัฒนาด้านกีฬาทางอากาศและการบินของประเทศไทยยังเผชิญปัญหาด้านมาตรฐานความปลอดภัย ส่งผลให้ในปี พ.ศ. 2558 องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) ประกาศติด “ธงแดง” ประเทศไทย และ สำนักงานบริหารการบินแห่งสหรัฐอเมริกา (FAA: Federal Aviation Administration) ได้ปรับลดสถานะการกำกับดูแลความปลอดภัยด้านการบินของประเทศไทยลงมาอยู่ในระดับบินไม่ปลอดภัย (Category 2) สาเหตุสำคัญมาจากข้อบกพร่องในการกำกับดูแลของกรมการบินพลเรือน เช่น การออกใบรับรองและการปฏิบัติการบินที่ไม่ได้มาตรฐาน การตรวจสอบความสมควรเดินอากาศ การควบคุมการขนส่งสินค้าอันตราย รวมถึงคุณสมบัติของผู้ตรวจและการออกใบอนุญาตนักบินที่ยังไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์สากล จึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาระบบและบุคลากรด้านการบินให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น (สุปราณี ธรรมพิทักษ์, 2560)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย” โดยมุ่งประยุกต์หลักอิทธิบาท 4 (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตฺโต), 2546) ได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และวิมังสา เพื่อเสริมสร้างความรัก ความเพียร ความใส่ใจ และการพัฒนาด้วยปัญญาในการเล่นกีฬาทางอากาศและการบิน นอกจากนี้ ยังศึกษาปัจจัยการพัฒนาสมรรถนะ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการ ว่ามีผลต่อการพัฒนานักกีฬาทางอากาศและการบินอย่างไร เพื่อสร้างองค์ความรู้และเป็นต้นแบบในการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาในด้านอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย
3. เพื่อนำเสนอการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน เพื่อใช้สนับสนุนและตรวจสอบความถูกต้องของผลการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก ทั้งนี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะเชิงพรรณนา ใช้รูปแบบการศึกษาในกลุ่มเดียวโดยสำรวจสภาพการณ์จริงโดยไม่จัดให้มีการทดลอง พร้อมทั้งกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการศึกษา ดังนี้

2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

1.2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คำนวณตามสูตรของ W.G. Cochran (1963) ทำให้ได้ขนาดตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 385 ตัวอย่าง สุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละพื้นที่

1.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีจำนวนรวม 18 รูปหรือคน แบ่งเป็น ผู้บริหารของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย จำนวน 3 คน ผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย จำนวน 4 คน กลุ่มนักกีฬา จำนวน 5 คน ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ปฏิบัติงานด้านรัฐประศาสนศาสตร์ 3 คน และ ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ปฏิบัติงานด้านพระพุทธศาสนาอีก 3 รูปหรือคน

3. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การวิจัยได้แก่ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการพัฒนาสมรรถนะ 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักอิทธิบาท 4 และ 4) แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของนักกีฬาทางอากาศและการบิน ผลการทดสอบคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของครอนบาค โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.941 และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างตามวัตถุประสงค์

4. การรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักกีฬาทางอากาศและการบิน จำนวน 385 ตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น เริ่มจากการจัดแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มๆ โดยจำแนกกลุ่มกีฬาของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละพื้นที่ จากนั้นจึงสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายตามสัดส่วนของแต่ละกลุ่ม นอกจากนี้ยังมีการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 18 รูปหรือคน และจัดการสนทนากลุ่มเฉพาะจำนวน 10 รูปหรือคน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเดียวกันกับที่สัมภาษณ์เชิงลึก

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ควบคู่กับการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน โดยอาศัยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกนำมาวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาในเชิงพรรณนา เพื่อใช้ตรวจสอบและยืนยันผลการวิจัยเชิงปริมาณจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญอีกครั้ง

ผลการวิจัย

1. สมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับสมรรถนะของนักกีฬาทางอากาศและการบินในภาพรวม

(n=385)

ที่	สมรรถนะของนักกีฬาทางอากาศและการบิน	ระดับการปฏิบัติ		
		$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านแรงจูงใจ (Motive)	4.21	0.69	มาก
2	ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (Trait)	4.15	0.69	มาก
3	ด้านแนวคิดของตนเอง (Self-Concept)	4.19	0.75	มาก
4	ด้านความรู้ (Knowledge)	4.23	0.67	มาก
5	ด้านทักษะ (Skill)	4.25	0.68	มาก
	ภาพรวมสมรรถนะของนักกีฬาทางอากาศและการบิน	**4.21**	**0.63**	**มาก**

จากตารางที่ 1 พบว่า สมรรถนะของนักกีฬาทางอากาศและการบิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.21, S.D.= 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ด้านทักษะ (Skill) ($\overline{X}$ =4.25) รองลงมาคือ ด้านความรู้ (Knowledge) ($\overline{X}$ =4.23) ด้านแรงจูงใจ (Motive) ($\overline{X}$ =4.21) ด้านแนวคิดของตนเอง (Self-Concept) ($\overline{X}$ =4.19) และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (Trait) ($\overline{X}$ =4.15) ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย จากการหาค่าความคงทนของการยอมรับ (Tolerance) ได้ค่าระหว่าง .287-.612 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดคือ .190 และค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (Variance Inflation Facto r: VIF) มีค่าระหว่าง 1.634-3.489 ซึ่งมีค่าไม่เกินตามที่กำหนด คือ 5.3 แสดงว่า ปัจจัยการพัฒนาสมรรถนะ กับ หลักอิทธิบาท 4 ทุกด้านเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity จึงสามารถวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบผลการศึกษาดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยการพัฒนาสมรรถนะ ประกอบด้วย บุคลากรที่มีความชำนาญ เงินงบประมาณที่สนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ที่มีความทันสมัย การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ อย่างน้อย 1 ด้าน ส่งผลต่อสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ปัจจัยการพัฒนาสมรรถนะส่งผลต่อสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ปัจจัยการพัฒนาสมรรถนะ	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	.992	.142		6.995**	.000
การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ (X1_4)	.513	.038	.561	13.365**	.000
บุคลากรที่มีความชำนาญ (X1_1)	.264	.040	.280	6.682**	.000

Multiple R=.767[b], R^2=.589, Adjusted R^2=.587, Std. Error=.403, F= 450.681, Sig=.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยการพัฒนาสมรรถนะส่งผลต่อสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย 2 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเรียงลำดับตามตัวแปรในสมการ ดังนี้คือ การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ บุคลากรที่มีความชำนาญ สำหรับตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศ และการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย จำนวน 2 ตัวแปร ประกอบด้วย เงินงบประมาณที่สนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ที่มีความทันสมัย ผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R^2) เท่ากับ .587 แสดงว่า ปัจจัยการพัฒนาสมรรถนะสามารถร่วมกันทำนายสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ได้ร้อยละ 58.7 ซึ่งสามารถเขียนในรูปของสมการได้ดังนี้

$$\hat{y} = .992+.513_{X1_4}+.264_{X1_1}$$

$$Z_Y = .561Z_{X1_4}+.280Z_{X1_1}$$

สมมติฐานที่ 2 หลักอิทธิบาท 4 ประกอบด้วย ฉันทะ การมีใจรัก วิริยะ การมีใจสู้ จิตตะ การใส่ใจ วิมังสา การทำด้วยปัญญา อย่างน้อย 1 ด้าน ส่งผลต่อสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 หลักอิทธิบาท 4 ส่งผลต่อสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

หลักอิทธิบาท 4	**B**	**Std. Error**	**Beta**	**t**	**Sig.**
ค่าคงที่ (Constant)	.969	.135		7.189**	.000
วิมังสา การทำด้วยปัญญา (X2_4)	.318	.041	.371	7.679**	.000
จิตตะ การใส่ใจ (X2_3)	.167	.051	.196	3.297**	.001
วิริยะ การมีใจสู้ (X2_2)	.147	.048	.175	3.090**	.002
ฉันทะ การมีใจรัก (X2_1)	.128	.046	.142	2.788**	.006

Multiple R=.785[d], R^2=.616, Adjusted R^2=.611, Std. Error=.391, F= 196.702, Sig=.000
**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า หลักอิทธิบาท 4 ส่งผลต่อสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศ และการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ทั้ง 4 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเรียงลำดับตามตัวแปรในสมการ ดังนี้คือ วิมังสา การทำด้วยปัญญา จิตตะ การใส่ใจ วิริยะ การมีใจสู้ ฉันทะ การมีใจรัก ผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R^2) เท่ากับ .611 แสดงว่า หลักอิทธิบาท 4 สามารถร่วมกันทำนายสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ได้ร้อยละ 61.1 ซึ่งสามารถเขียนในรูปของสมการได้ดังนี้

$$\hat{y} = .969+.318_{X2_4}+.167_{X2_3}+.147_{X2_2}+.128_{X2_1}$$

$$Z_Y = .371Z_{X2_4}+.196Z_{X2_3}+.175Z_{X2_2}+.142Z_{X2_1}$$

3. การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ดังนี้

สมรรถนะของนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านแรงจูงใจ ได้แก่ ความมุ่งมั่น ความตั้งใจ และแรงผลักดันในการพัฒนาทักษะ ตลอดจนการแสวงหาความสำเร็จด้านการบิน 2) ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมีวินัย ความรอบคอบ และความกล้าหาญในการปฏิบัติการบิน 3) ด้านแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง ได้แก่ ความเชื่อมั่นในศักยภาพของตน การตระหนักรู้ในคุณค่าแห่งตน และการพัฒนาศักยภาพด้านการบินอย่างต่อเนื่อง 4) ด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ที่ครอบคลุมองค์ความรู้ด้านการบิน อากาศพลศาสตร์ อุตุนิยมวิทยา ตลอดจนมาตรฐานและความปลอดภัย

ทางการบิน 5) ด้านทักษะ ได้แก่ ความสามารถในการควบคุมอากาศยาน การตัดสินใจ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และการวางแผนการบินอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยบูรณาการกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ซึ่งได้แก่ หลักอิทธิบาท 4 เข้ามาปฏิบัติเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จ ดังนี้ 1) ฉันทะ การมีใจรัก ได้แก่ ความรัก ความพอใจ และความมุ่งมั่นต่อการบิน 2) วิริยะ การมีใจสู้ ได้แก่ ความเพียรพยายามและความอดทนต่อการฝึกและพัฒนาตนเอง 3) จิตตะ การใส่ใจ ได้แก่ ความใส่ใจ สมาธิ และความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติการบิน 4) วิมังสา ทำด้วยปัญญา ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ ตรวจสอบ และพัฒนาการปฏิบัติงานด้วยเหตุผลและปัญญา

นอกจากนี้ การพัฒนาสมรรถนะของนักกีฬาทางอากาศและการบินยังจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ เพื่อเป็นพื้นฐานในการยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงาน โดยเป็นการ บูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาร่วมกับศาสตร์การบริหารสมัยใหม่ ประกอบด้วย 1) ด้านบุคลากรที่มีความชำนาญ มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมาตรฐานวิชาชีพด้านการบินให้มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล 2) ด้านงบประมาณสนับสนุน มุ่งส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณอย่างเหมาะสม เพื่อการพัฒนาบุคลากร เทคโนโลยี และกิจกรรมด้านการบินอย่างต่อเนื่อง 3) ด้านวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย มุ่งเน้นการจัดหาและพัฒนาอุปกรณ์ ระบบเทคโนโลยี และมาตรการด้านความปลอดภัยที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี 4) ด้านการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ มุ่งเน้นการบริหารงานด้านการบินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นไปตามมาตรฐานสากล

อภิปรายผลการวิจัย

1. สมรรถนะของนักกีฬาทางอากาศและการบิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย ดังนี้ ด้านทักษะ รองลงมาคือ ด้านความรู้ ด้านแรงจูงใจ ด้านแนวคิดของตนเอง และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ตามลำดับ เนื่องจากว่า ด้านแรงจูงใจ ทำให้มีเป้าหมายชัดเจน คิดบวก ใช้ทั้งความสำเร็จและความล้มเหลวเป็นแรงผลักดัน พร้อมพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ทำให้มีความรับผิดชอบ วินัย รอบคอบ อดทน ปรับตัวได้ดี และควบคุมอารมณ์ได้ ด้านแนวคิดของตนเอง ทำให้มีเชื่อมั่นและยอมรับตนเอง เห็นคุณค่าใน

บทบาทของตน พร้อมเรียนรู้และพัฒนาอยู่เสมอ ด้านความรู้ ทำให้มีความรู้ด้านการบินกฎระเบียบความปลอดภัย อากาศยาน และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ได้ ด้านทักษะ ทำให้มีทักษะการบิน การตัดสินใจ การนำร่อง การสื่อสาร และพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของภวัต นิตย์โชต (2560) ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะตามหลักพละ 4ของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา” โดยผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการจัดการฝึกอบรมช่วยเสริมสร้างให้บุคลากรมีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์อย่างเหมาะสมกับลักษณะงาน ส่งผลให้สามารถหาคำตอบได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับข้อเท็จจริง อีกทั้งยังช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การตระหนักรู้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง รวมถึงเข้าใจลักษณะนิสัยของผู้อื่นได้ดีขึ้น นอกจากนี้ บุคลากรยังมีความตั้งใจแน่วแน่ มีความเข้มแข็งทางจิตใจ พร้อมเผชิญและแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ ด้วยความใส่ใจและความพากเพียร สามารถคิดวิเคราะห์ แยกแยะ และแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังมีความกล้าในการปฏิบัติงานที่ซับซ้อนและท้าทาย ดำรงตนตามหลักศีลธรรม หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และวางตนได้อย่างมั่นคงสม่ำเสมอ พร้อมทั้งให้คำแนะนำและถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง

2. ปัจจัยการพัฒนาสมรรถนะส่งผลต่อสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย 2 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเรียงลำดับตามตัวแปรในสมการ ดังนี้คือ การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ บุคลากรที่มีความชำนาญ สำหรับตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย จำนวน 2 ตัวแปร ประกอบด้วย เงินงบประมาณที่สนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ที่มีความทันสมัย ผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R^2) เท่ากับ .587 แสดงว่า ปัจจัยการพัฒนาสมรรถนะสามารถร่วมกันทำนายสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ได้ร้อยละ 58.7 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิงห์คำ มณีจันสุข (2562) ได้ศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า การปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุ 4 การบริหารจัดการองค์กรที่ดี และปัจจัยการบริหาร มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) รูปแบบการพัฒนาการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามตัวแปรการบริหารจัดการองค์กรที่ดี ซึ่งมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย โดยเรียงจากความสำคัญคือ ประกอบด้วยความคุ้มค่า เมตตาธรรมต่อผู้อื่น เคารพและปฏิบัติตามกติกา

ยืนหยัดความโปร่งใส เน้นความรับผิดชอบ และเต็มใจมีส่วนร่วม 3) ปัจจัยการบริหารมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย โดยเรียงจากความสำคัญคือ ประกอบด้วย การประสานงาน การบังคับบัญชาสั่งการ การจัดองค์การ การควบคุม และการวางแผน

หลักอิทธิบาท 4 ส่งผลต่อสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ทั้ง 4 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเรียงลำดับตามตัวแปรในสมการ ดังนี้คือ วิมังสา การทำด้วยปัญญา จิตตะ การใส่ใจ วิริยะ การมีใจสู้ ฉันทะ การมีใจรัก ผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R^2) เท่ากับ .611 แสดงว่า หลักอิทธิบาท 4 สามารถร่วมกันทำนายสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ได้ร้อยละ 61.1 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสุเมฆ สมาหิโต (ทวีกุล) (2562) ได้ศึกษาเรื่องโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลพุทธบูรณาการการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า 1. โมเดลจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลพุทธบูรณาการการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิจิตร ประกอบด้วย (1) ปัจจัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ 5 ปัจจัย คือ การบริหารจัดการ, ภาวะผู้นำ, การมีส่วนร่วม, ปัจจัยนำไปสู่ความสำเร็จ (อิทธิบาท) และบุคลากรที่มีคุณภาพ (2) ประสิทธิผลพุทธบูรณาการการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิจิตร 6 ด้าน คือ ด้านผลสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามข้อบัญญัติ, ด้านผลสำเร็จของการจัดเก็บรายได้, ด้านผลสำเร็จของการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่าย, ด้านผลสำเร็จของโครงการที่บูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นในการจัดบริการสาธารณะ, ด้านผลสำเร็จของโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน และด้านผลสำเร็จของโครงการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

3. การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศ และการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย พบว่า นักกีฬาทางอากาศ และการบิน หลักอิทธิบาท 4 เข้ามาปฏิบัติเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จ ดังนี้ 1) ฉันทะ การมีใจรัก ได้แก่ ความรัก ความพอใจ และความมุ่งมั่นต่อการบิน 2) วิริยะ การมีใจสู้ ได้แก่ ความเพียรพยายามและความอดทนต่อการฝึกและพัฒนาตนเอง 3) จิตตะ การใส่ใจ ได้แก่ ความใส่ใจ สมาธิ และความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติการบิน 4) วิมังสา ทำด้วยปัญญา ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ ตรวจสอบ และพัฒนาการปฏิบัติงานด้วยเหตุผลและปัญญา นอกจากนั้นยังบรูณาการกับการพัฒนาสมรรถนะ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ทั้ง 5 ด้านให้ประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย ด้านแรงจูงใจ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ด้านแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรู้ และด้านทักษะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ธงชัย คล้ายแสง (2562) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยการบูรณาการหลักพุทธธรรมของจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยการบูรณาการหลักพุทธธรรมของจังหวัดบุรีรัมย์ มีปัจจัยด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยมีปัจจัยภายนอกที่เป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้แก่ แนวโน้มการท่องเที่ยวในอนาคต นอกจากนั้นยังต้องนำหลักธรรมอิทธิบาท 4 บูรณาการกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้วยเป็นการใช้หลักธรรม นำหลักการพัฒนา ประกอบด้วย 1) ฉันทะ ร่วมตัดสินใจ ด้วยความรัก คือ การวางแผน (Planning) 2) วิริยะ เพียรพัก ร่วมพัฒนา คือ การลงมือทำ (Doing) 3) วิมังสา พิจารณา ร่วมประเมินผล คือ การปรับปรุง (Acting) 4) จิตตะ ตั้งใจตน รับผลพอประมาณ คือ การติดตามตรวจสอบ (Checking) ซึ่งจะทำให้การพัฒนาประสบความสำเร็จ

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยสามารถสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากภาพดังกล่าวสามารถอธิบายองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย ได้ดังนี้

การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย พบว่า นักกีฬาทางอากาศและการบิน หลักอิทธิบาท

4 เข้ามาปฏิบัติเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จ ดังนี้ 1) ฉันทะ การมีใจรัก ได้แก่ ความรัก ความพอใจ และความมุ่งมั่นต่อการบิน 2) วิริยะ การมีใจสู้ ได้แก่ ความเพียรพยายามและความอดทนต่อการฝึกและพัฒนาตนเอง 3) จิตตะ การใส่ใจ ได้แก่ ความใส่ใจ สมาธิ และความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติการบิน 4) วิมังสา ทำด้วยปัญญา ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ ตรวจสอบและพัฒนาการปฏิบัติงานด้วยเหตุผลและปัญญา นอกจากนั้นยังบรูณาการกับการพัฒนาสมรรถนะ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักกีฬาทางอากาศและการบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ทั้ง 5 ด้านให้ประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย ด้านแรงจูงใจ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ด้านแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรู้ และด้านทักษะ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยควรกำหนดนโยบายส่งเสริมแรงจูงใจเชิงบวกให้แก่นักกีฬาทางอากาศและการบิน โดยสนับสนุนระบบการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง การสร้างเป้าหมายความสำเร็จที่ชัดเจน การจัดโครงการพัฒนาทักษะและประสบการณ์ระดับสากล ตลอดจนการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง

2. สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยควรมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาทัศนคติและการรับรู้คุณค่าในตนเองของนักกีฬา โดยมุ่งเน้นการสร้างความเชื่อมั่น ความรับผิดชอบ การคิดเชิงบวก และการพัฒนาความพร้อมทางจิตใจ เพื่อให้นักกีฬาสามารถปรับตัวต่อการแข่งขัน เทคโนโลยี และบริบทการบินที่เปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยควรจัดให้มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถใช้งานเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีด้านการบินได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

2. สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยควรส่งเสริมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการและสถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและการตัดสินใจระหว่างปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนาสมรรถนะของนักกีฬาทางอากาศและการบินให้สอดคล้องกับเทคโนโลยี นวัตกรรม และมาตรฐานสากลในอนาคต โดยมุ่งเน้นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ระบบจำลองการบิน และองค์ความรู้ด้านการบิน เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

2. ควรศึกษาปัจจัยด้านจิตวิทยา แรงจูงใจ แนวคิดของตนเอง และคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของนักกีฬาทางอากาศและการบิน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพ ความพร้อมทางอารมณ์ และความสามารถในการตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่มีความกดดันสูง

เอกสารอ้างอิง

ธงชัย คล้ายแสง. (2562). *การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยการบูรณาการหลักพุทธธรรมของจังหวัดบุรีรัมย์* (ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตฺโต). (2546). *พจนานุกรมพุทธศาสน์ฉบับประมวลศัพท์* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระมหาสุเมฆ สมาหิโต (ทวีกุล). (2562). *โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลพุทธบูรณาการการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิจิตร* (ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ภวัต นิตย์โชติ. (2560). *การพัฒนาสมรรถนะตามหลักพละ 4 ของบุคลากรปกครองส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดสงขลา* (ดุษฎีนิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2565). *รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2565*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สิงห์คำ มณีจันสุข. (2562). *การบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น* (ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สุปราณี ธรรมพิทักษ์. (2560). *วิกฤติการบินพลเรือนของไทยและการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน* (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

Exsporty. (2568). *กีฬา extreme ทางอากาศ มีอะไรบ้าง และมีความท้าทายในการเล่นมากแค่ไหน*. สืบค้น 6 มกราคม 2568, จาก https://exsporty.com/2021/02/11/กีฬาเอ็กซ์ตรีมทางอากาศ/.

W.G. Cochran. (1963). *Sampling Techniques* (2nd ed.), New York: John Wile Sons.